

DAN HRVATSKIH MUČENIKA

UDBINA 12. RUJNA 2020.

8.45 - KRIŽNI PUT OD CRKVE SV. MARKA

10.30 - EUHARISTIJSKO SLAVLJE
PREDVODI MONS. IVICA PETANJAK
KRČKI BISKUP

13.45 - BLAGOSLOV
NABOŽNIH PREDMETA U CRKVI

14.00 - KONCERT DUHOVNIH
I DOMOLJUBNIH PJESAMA

18.00 - SVETA MISA U
CRKVI HRVATSKIH MUČENIKA

TRODNEVNICA
09.09., 10.09., 11.09.

18.00 SATI
- KRUNICA I ISPOVIJED

18.30 SATI
- SVETA MISA

pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa-ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

30. kolovoza 2020. • 22. NKG • God. XI. • br. 35 (522)

20

Hoće li tko za mnom...

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju: U ono vrijeme: Poče Isus upućivati učenike kako treba da pođe u Jeruzalem, da mnogo pretrpi od starješina, glavara svećeničkih i pismoznanaca, da bude ubijen i treći dan da uskrsne. Petar ga uze na stranu i počeo odvrćati: »Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se tebi ne smije dogoditi!« Isus se okrene i reče Petru: »Nosi se od mene, sotonu! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!«

Tada Isus reče svojim učenicima: »Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga. Tâ što će koristiti čovjeku ako sav svijet stekne, a životu svojemu naudi? Ili što će čovjek dati u zamjenu za život svoj? Doći će, doista, Sin Čovječji u slavi Oca svoga s anđelima svojim i tada će naplatiti svakomu po djelima njegovim.« *Riječ Gospodnja. (Mt 16, 21-27)*

... neka se odreče samoga sebe!

Nositi svoj križ znači odreći se sebe, svojih želja, svojih egoističnih ciljeva!

Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, slušamo Isusove riječi u današnjem Evanđelju. No, nije li čovjeku upravo najteže odreći se samoga sebe? Svojih mana, navika, sebe u središtu. Nije li mu najteže napustiti sliku o sebi kao o onome koji sve može sâm, bez Boga i njegova vodstva i pomoći? Najteže je čovjeku odreći se sebe. A odreći se sebe, znači predati se u potpunosti drugome. A upravo su križ i odricanje usko povezani. Nositi svoj križ znači odreći se sebe, svojih želja, svojih egoističnih ciljeva. Drugim riječima, prihvatiti žrtvu, predati se drugome. Kad se pitamo, radi čega ili radi koga – tada naše odricanje, odnosno prihvaćanje križa, treba biti poput Kristova prihvaćanja križa. A on je ponio križ svoj radi nas ljudi i radi našega spasenja. Kad nas, dakle, zadese nevolje, trpljenja, bolesti, kad nas ne razumiju naši bližnji i kad nas pritisne patnja i bol, sjetimo se i da je naš Spasitelj prihvatio dragovoljno žrtvu života. Kad ne znamo kako dalje, kad se u našim glavama rađa na stotine zašto, odrecimo se sebe i stavimo u Gospodinove ruke. Prepustimo se Njemu koji je jasno pokazao koliko nas ljubi. Sveta Terezija Avilska o križu lijepo kaže: „U križu je život i utjeha, samo je on put koji vodi u nebo.“

Isus nas poziva: Hoće li tko za mnom, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom... Uzeti na sebe svoj križ može samo hrabar čovjek, čovjek koji u sebi ima božansku snagu. Takva snaga treba svima nama. Često promatramo tolike ljude koji zaista nose

POVELJA O POSVETI CRKVE I OLTARA

svoj križ dostojanstveno, junački, više nego hrabro. Drugi pak teturaju pod svojim križem, padaju, ali ipak od njega ne odustaju. Sigurno je bolje i tako nositi križ nego od njega odustati. Često se divimo ljudima koji nose daleko teže križeve nego što je naš, nose ih često daleko hrabrije i bolje nego mi svoj križ života. Divimo se tako tolikim majkama i očevima koji su izgubili svoje dijete ili je ono bolesno. Divimo se tolikim ljudima koji svoje križeve bolesti, stradanja, invaliditeta nose hrabro. Ljudima koji preživljavaju i jedva spajaju kraj s krajem. Ljude odbačene, prezrene, rastavljene, napuštene. Ljude koji nose svoje križeve – svjesni toga ili nesvjesni – i ne kukaju, ne zanovijetaju, ne žale se. Odakle takvi ljudi crpe svoju snagu, ako ne od Krista koji je upravo tako nosio i svoj križ.

Povežimo ove dvije misli današnjeg Evandjelja zajedno: dajući se raspeti na križ, Krist nam je pokazao svoju brigu za sve ljude, odrekao se sama sebe, te svima pokazao put spasenja, a to je put nesebične ljubavi. Križ i ljubav idu zajedno. Bez smisla za žrtvu, ljubav nije prava ljubav. Sveta Majka Tereza iz Calcutte govorila je: *Prava ljubav boli.* Križ je tako škola ljubavi. Kad pogledamo križ, sjetimo se velike ljubavi kojom nas je Bog ljubio. No svjesni smo da nam životni križevi često oduzimaju hrabrost, snagu i mir srca. Osjećamo se tada kao da smo napušteni od Boga, obeshrabreni i bespomoćni. Ali to je samo privid, naša osobna praznina i slabost. Križ je znak spasenja, Kristov znak. Upravo se u patnjama i bolnom križu čovjek mora i može pouzdati u Boga. Svaki križ ima smisao i blagoslov. I kad nam se križ učini neshvatljivim, naše pouzdanje treba biti u Bogu. Nikada nam Bog nije tako blizu kao u križu. Križ, na koji je Isus bio prikovan, bila je njegova najjača propovijed. Propovijed koja je jača od svake riječi, propovijed Božjega srca koje je i za me probodeno.

Križ za vjernika (kršćanina) nije samo puki simbol.

Za vjernika je križ znak nade koji nam otvara stvarnost Božjeg života. Znak da usprkos svemu, nevoljama i problemima svakojake naravi, nisam sam. Isusov Križ u sebi nosi poruku njegova života: smisao je života u darivanju i predanju za druge. Upravo je križ vrhunac tog predanja, predanja koje otkriva pravo lice ljubavi. A iskrena i istinska ljubav nikad ne poznaje vlastiti interes, nego uvijek gleda i postoji zbog drugoga. Križ otvara onu skrivenu dimenziju ljubavi: istinska i iskrena ljubav ne bježi od žrtve, od vlastita žrtvovanja i darivanja za drugoga i zbog drugoga. Podsjećaju nas na to riječi Svetoga pisma: *Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.* Zato, promatrajući križ, u njemu možemo vidjeti i iščitati snažnu priču o Bogu koji nije samo tek puki promatrač čovjekove nevolje, nego je i sam dionik čovjekova života, njegove borbe i patnje.

Nadalje, križ nikada nije i ne smije biti tek ukras na vratu ili dio zida našega doma, nego znak Kristove ljubavi u svijetu u kojem živimo. Znak one žrtve kojom smo otkupljeni i oslobođeni jarma grijeha i smrti. Napose, križ nam uvijek treba biti primjer koji trebamo u životu nasljedovati, suobličujući se žrtvi samoga Božjeg Sina, kako bismo i sami, po toj žrtvi predanja Ocu i prihvaćanja svojih životnih križeva, zaslužili jednoga dana – nakon svih naših uspinjanja na kalvarije našega života – doživjeli i slavu uskrsnoga jutra. (*preč. Josip Filipović iz Vjesnika Đakovačko-osječke nadb.*)

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen

MONS. ZDENKO KRIŽIĆ

milošću Božjom i Apostolske Stolice,

biskup gospičko-senjski,

u nedjelju 19. srpnja 2020. godine,

posvetio je u Cerovniku crkvu Uzašašća Isusova

i novi kameni oltar i u njega pohranio moći

mučenika bl. Alojzija Stepinca.

Petrovu službu u Katoličkoj Crkvi u to vrijeme obnašao je

papa Franjo.

Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije

bio je mons. Želimir Puljić, nadbiskup zadarski,

metropolita Riječke crkvene pokrajine bio je

mons. Ivan Devčić, nadbiskup riječki,

dekan Ogulinskog dekanata bio je preč. dr. Željko Blagus,

a župnik Cerovnika pop Ante Luketić.

Predsjednik Republike Hrvatske bio je gospodin Zoran Milanović,

Karlovački župan bio je gospodin Damir Jelić,

a načelnik Općine Josipdol gospodin Zlatko Mihaljević.

Zahvalni svemogućemu Bogu i svim darovateljima

dovršismo ovo veliko djelo.

Biskup:

mons. Zdenko Križić

Kancelar:

preč. Mišel Grgurić

Župnik:

pop Ante Luketić

Poštovani župljani Župe Uznesenja BD Marije Oštarije i Filijale Sv. Marko Križevčanin Skradnik te Župe Uzašašće Isusovo Cerovnik i Filijale Sv. Ante Vojnovac – hvala Vam na desetgodišnjem pastoralnom zajedništvu te zajedničkom rastu u vjeri. Neka Vas sve pod svojim plaštom čuva Gospa od Čudes. Preporučujem se u Vaše molitve! pop Ante Luketić, župnik